

andre store ekstraordinære Indtægter kan finde en Udvej for, hvad der skal til“. Vi for vort Vedkommende er villige til at skaffe Statskassen nye Indtægter, naar det kræves. Dette har vi vist under hele Krigsperioden. Vi er ogsaa villige til at gaa med til alle de Ydelser, som er nødvendige, hvilket vi ogsaa har afgivet Beviser for under de samme Forhold; men at vi derfor skulde acceptere den højtærede Indenrigsministers Forslag, saaledes som det foreligger her, med alle de Urimeligheder, det indeholder, baade med Hensyn til Pengenes Tilvejebringelse og med Hensyn til den Maade, som den højtærede Indenrigsminister tænker sig, at Pengene skulde anvendes paa, og hvorledes der skulde disponeres over Pengene, det vilde dog være et ret urimeligt Forlangende af den højtærede Indenrigsminister.

Richelieu: Jeg beklager, at jeg ikke, da jeg i Formiddags havde Ordet, fik Lejlighed til at besvare den højtærede Ministers direkte Spørgsmaal, men den højtærede Formand ønskede jo Afslutning, saa jeg kom ikke ind paa forskellige Spørgsmaal, som jeg ellers kunde have ønsket at udtale mig yderligere om. Jeg skal derfor gerne besvare de Spørgsmaal nu, og jeg skal da sige, at jeg ikke ser nogen Grund til at blive ængstelig for de Kurser, som Aktierne har paa Børsen i Øjeblikket, skønt jeg beklager, at de stiger saa hurtigt, som de gør, og skønt jeg personlig ønsker, at denne stærke Stigning snart maatte stoppe. Jeg skal imidlertid sige, at jeg endnu ikke har Grund til at tro, at jeg saa fejl, da jeg sidste Gang, jeg udtalte mig om Aktiernes Kurs paa Børsen, udtalte, at jeg mente ikke, at en eneste Aktie, efter hvad jeg kunde se den Gang, stod i for høj Kurs paa Børsen. Jeg kan ikke se nogen, der har vist sig at staa for højt den Gang, jeg ved ikke, om den højtærede Minister kan det.

Den højtærede Minister udtalte, at mine Tal angaaende Beskatningen af to lige store Skibe hver paa 8,000 Tons dead weight, et norsk og et dansk, det norske beskattet efter den nuværende norske Lov og det danske beskattet efter det Forslag, som den højtærede Minister nu har fremsat, maatte være forkerte. Det kan jeg — heldigvis skal jeg vel sige — ikke finde rigtigt, for Tallene er fuldstændig i Orden. Jeg tror, at Ministeren noget har misforstaaet Meningen af Udtrykkene, idet et 8,000 Tons *dead weight* Skib betyder et Skib paa om-

trent 4,300 Tons Brutto, og da den norske Lov kun omhandler Brutto Tonnage, er det en Selvfølge, at man maa bruge Brutto Tonnage-Tallet med Hensyn til den Afgift, der der skal betales, og da Brutto Tonnagen er 4,300 Tons, og Skatten paa det norske Skib bliver pr. Ton 1 Kr. 50 Øre pr. Maaned, altsaa 18 Kr. pr. Aar, bliver det 18 Gange 4,300, hvilket udgør 77,000 Kr. For det danske Skibs Vedkommende maa Afgiften beregnes efter Skibets „dead weight capacity“, da Ministerens Forslag stipulerer, at Beskatningen skal paalignes Bruttoindtægten, og da i „world trade“ Befragtningen finder Sted efter Skibets „dead weight“, saa bliver de 8,000 Tons efter Ministerens Lovforslag at beskattes med ca. 80 Kr. pr. Ton pr. Aar, altsaa med 640,000 Kr. eller med 563,000 Kr. mere, end det norske Skib af samme Størrelse maa betale. Jeg har tilladt mig at regne det ud, og Ministeren kan faa Beregningen.

Den tredie Sag, som den højtærede Minister kom ind paa, var, at Ministeren fandt, at den Tale, jeg havde holdt, vilde have passet meget godt til en Banket. Ja, det kunde den maaske, men jeg mente den som en Beklagelse af de mange daarlige Aar, Skibsfarten har haft i Forhold til de ganske faa gode Aar, den har haft, og den var holdt, fordi jeg mente, at Ministeren havde glemt alle de daarlige Aar, som er rundet hen lige siden 1864, indtil disse to gode Aar endelig kom. — Ministerens Tale i Dag var meget interessant at høre og glædede mig paa en vis Maade, idet Ministeren nu forelagde Lovforslaget her paa en Maade, som var ganske anderledes end den Maade, hvorpaa han fremsatte det i det høje Folketing, hvor Ministeren raadede Tinget til at „skære rask gennem de tekniske Indvendinger, som Skibsfartens Ledere kunde komme med“. Den Tale mindede mig om en Tale, Cromwell holdt til Dommerne i en Sag mod nogle af hans Modstandere: *give them a fair trial and hang them*, undersøg Sagen omhyggeligt og hæng dem. Der er gaaet nogen Tid siden den Gang, og Forholdene har forandret sig, og det er heldigt, at de har forandret sig, saaledes at Rigsdagen ikke har fulgt denne Fremgangsmaade, for Sagen vil jo nu antagelig blive henvist til et Udvalg og der blive underkastet den nøje Overvejelse og Prøvelse, som den høje Rigsdag saa godt ved, at den skylder ethvert Forslag, der bliver lagt paa Rigsdagens Bord.